

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 1507/06
18.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун и Горана Чавлине, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.683/05 од 28.04.2006. године, у седници већа одржаној 18.09.2006. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Новом Саду К.683/05 од 28.04.2006. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К.683/05 од 28.04.2006. године, оптужени АА је оглашен кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Оптужени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 3.800,00 динара и паушал у износу од 3.000,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, због повреде кривичног закона, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење, или да се преиначи у погледу правне оцене дела, тако што ће се оптужени огласити кривим за кривично дело из члана 246. став 3. КЗ и изрећи му условну осуду.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.1638/06 од 25.07.2006. године, предложио је да жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у присуству браниоца оптуженог, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, пази по службеној дужности.

Изведеним доказима несумњиво је утврђено да је оптужени у периоду од 01.10.2003. године до 10.10.2003. године, у својој кући држао опојну дрогу марихуану у неутврђеној количини, коју је куповао ББ и који је, према сопственом казивању, ову марихуану куповао ради даље продаје. Иначе против ББ је вођен и окончан кривични поступак, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона. Иако се оптужени ББ бавио продајом марихуане, није смео да је носи својој кући, па је имајући поверење у оптуженог АА, овоме давао да је носи својој кући, да је држи и чува код себе. Оптужени АА је знао да ББ марихуану продаје наркоманима, али је и поред тога прихватио да за ББ држи ову дрогу коју је препакивао у мање пакетића знајући да ће је ББ, када му је преда, неовлашћено продавати уживаоцима дроге. Критичном приликом оптужени је донео ББ марихуану коју је код себе држао и то осам пакетића, укупне бруто тежине 44,50 грама која је пронађена приликом прегледа возила, које је власништво ББ, испод седишта сувозача, на коме је седео оптужени, у зеленој торбици, која је припадала оптуженом АА.

По наводима одбране, како на главном претресу, тако и у жалби, чињенично стање је правилно утврђено, али је на тако утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право, односно ради се о кривичном делу из члана 246. став 3. КЗ, а не о кривичном делу из члана 246. став 1. КЗ.

По оцени Врховног суда, чињенична основа пресуде је потпуна и разумљива, како у погледу објективних елемената наведеног кривичног дела, тако и субјективног односа оптуженог АА, према овом кривичном делу. Таква садржина чињеничног описа дела је у потпуном складу са квалификацијом која је наведена у изреци првостепене пресуде и њеним разлозима. Правилно је првостепени суд закључио да је умишљај оптуженог усмерен на неовлашћено држање опојне дроге која је намењена даљој продаји и да је стога, потпуно и релевантно да ли је он лично продаје или неко други. Управо том својом радњом битно доприноси извршењу кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и да је том својом радњом у суштини, саизвршилац у реализацији овог кривичног дела. Основни облик овог кривичног дела садржи већи број алтернативно одређених радњи извршења. Радња извршења се може састојати у производњи, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога као и свако друго неовлашћено стављање у промет опојних дрога. У конкретном случају, под појмом "држање" подразумева се одређен однос учиниоца према опојној дроги, а у прилог томе је и чињеница да је марихуану држао у својој кући и поред чињенице да та дрога није његова, да је препакивао у мање пакетиће јер је знао да је намењена даљој продаји, па је и његов умишљај усмерен на неовлашћено држање опојне дроге која је намењена даљој продаји.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд је нашао да је пресуда и у том делу правилна.

Првостепени суд је правилно утврдио и ценио све околности значајне за одмеравање казне у смислу члана 54. КЗ и то од олакшавајућих околности његово потпуно признање, искрено држање пред судом, његову младост, ранију неосуђиваност, док отежавајуће околности није нашао, па је овим олакшавајућим околностима дао значај особито олакшавајућих околности и применом одредаба о ублажавању казне – члан 56. и члан 57. КЗ оптуженог АА осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, налазећи да је изречена казна сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривичне одговорности и друштвеној опасности оптуженог као извршиоца, па представља одговарајућу, али и нужну меру за остваривање сврхе кажњавања из члана 42. КЗ и постизања како опште, тако и специјалне превенције.

Из изложеног, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан